

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Prusinowski

w sprawie z odwołania M.K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Bydgoszczy
o niezrealizowane świadczenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 18 marca 2026 r.,
zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 7 kwietnia 2025 r., sygn. akt III AUa 255/23,

I. oddala zażalenie;

**II. zasądza od odwołującego się na rzecz organu rentowego
240 zł (dwieście czterdzieści) z odsetkami z art. 98 § 1¹ k.p.c.
tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2025 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, w sprawie z odwołania M.K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Bydgoszczy o niezrealizowane świadczenie, odrzucił skargę kasacyjną odwołującego się.

Sąd ten wskazał, że wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2024 r. oddalono apelację M.K. Wyrok ten został przez odwołującego się zaskarżony skargą kasacyjną. Sąd odwoławczy wskazał na limit określony w art. 398² § 1 k.p.c. oraz, że postanowieniem z dnia 26 marca 2025 r. ustalono wartość przedmiotu zaskarżenia

na kwotę 2.932 zł mając na względzie, że świadczenie z tytułu renty rodzinnej i dodatku pielęgnacyjnego zostało M.K. wypłacone w kwocie 22.998,56 zł. netto. Ubezpieczony wnosił o wypłatę kwoty 23.030,16 zł. - czyli różnica między kwotą wypłaconą a dochodzoną wynosi 31,60 zł. Odwołujący się domagał się zwrotu kwoty 2.900 zł. Zatem wartość przedmiotu sporu wyniosła 2.932 zł. W rezultacie, Sąd odwoławczy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Postanowienie z dnia 7 kwietnia 2025 r. zaskarżył zażaleniem odwołujący się. Nie wskazał na przepisy, które jego zdaniem zostały naruszone. Domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu zażalenia podał: „Podstawą wydania zaskarżonego orzeczenia było błędne ustalenie wartości przedmiotu zaskarżenia przez Sąd Apelacyjny. W skardze została wskazana wartość zaskarżenia 22.999 zł. Jest to kwota, która teoretycznie została przekazana skarżącemu. Równocześnie jednak organ wszczynał postępowanie egzekucyjne o zwrot przedmiotowego świadczenia. Uznanie zatem zasadności odwołania powoduje, iż całe postępowanie egzekucyjne było prowadzone bezzasadnie i wszelkie koszty egzekucyjne było ściągane w sposób niewłaściwy. W celu dokonania ustalenia jak wyżej koniecznym jest przesądzenie zasadności odwołania. Mając na uwadze powyższe wnoszę jak we wstępie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Argumenty podniesione w zażaleniu są mętne. Odwołujący się w istocie potwierdza stanowisko Sądu odwoławczego, z którego wynika, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza 10.000 zł. Przedmiotem niniejszego postępowania nie było postępowanie egzekucyjne, a zatem uwagi odwołującego się odnoszące się do niego (zresztą niejasne) nie mają wpływu na określenie przedmiotu zaskarżenia w sprawie o niezrealizowane świadczenie.

Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Koszty postępowania zażaleniowego rozliczono według reguł z art. 98 § 1 i § 1¹ k.p.c. oraz art. 99 k.p.c.

[A.P.]

[a.ł]